

**Medailónky
vzpomínajících
pamětníků**

SLOVO, KTERÉ MNE ZAUJALO

Viktor Laš

Narodil se v Černovicích u Kamenice nad Lipou v roce 1923. Na základě rasových zákonů platných v Protektorátu Čechy a Morava byl deportován do židovského ghetta v Terezíně. Kromě práce v terezínském odloučeném komandu, které bylo nasazeno v dolech na Kladensku, byl zařazen do pracovní skupiny, která v červnu 1942 pohřbívala zavražděné muže v Lidicích. Z terezínského ghetta byl deportován do Osvětimi-Březinky a poté i do dalších koncentračních táborů.

Jiří Bureš

Narodil se roku 1914 v Praze. Jeho původní jméno, které si po válce změnil, bylo Jiří Busch. Krátce po okupaci českých zemí nacistickým Německem se oženil. Ačkoliv měl možnost vycestovat, tento plán již neuskutečnil. V únoru 1942 byl i se ženou deportován do Terezína. Po vystřídání několika zaměstnání se zde přihlásil do pracovního komanda stavějícího železniční vlečku z Bohušovic do Terezína. Za udržování ilegálního spojení s vnějším okolím ghetta byl přesunut do policejní věznice gestapa v Malé Pevnosti, kde byl vězněn v nechvalně proslulé tzv. židovské cele. Odtud byl deportován do věznice v Drážďanech a dále do Vratislavi, Osvětimi, Mauthausenu a Gusenu. Po válce vystudoval ekonomii. V roce 1969 se mu podařilo emigrovat do NSR.

Felix Kolmer

Narodil se roku 1922 v Praze. Byl deportován do ghetta Terezín a odtud dále do Osvětimi – Březinky a Friedlandu. Po válce se stal světově uznávaným expertem v oboru akustiky – v roce 1949 nastoupil do Výzkumného ústavu zvukové, obrazové a reprodukční techniky v Praze, v němž pracoval až do svého odchodu do důchodu, mj. i ve funkci ředitele. Kromě vědecké práce také přednášel na Elektrotechnické fakultě ČVUT a na HAMU. Angažuje se též ve správní radě Nadačního fondu obětem holocaustu a Mezinárodním osvětimským výboru.

Miroslav Kárný

Narodil se roku 1919 v Praze. Po maturitě studoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, nicméně po necelých třech semestrech musel studium ukončit z důvodu uzavření českých vysokých škol na podzim 1939. Protože působil jako studentský funkcionář, raději změnil místo svého pobytu a v Plané nad Lužnicí pracoval jako zemědělský dělník. Deportován do Terezína byl prvním transportem, tzv. Aufbaukommandem, složeným z mladých mužů, kteří měli za úkol postupně připravit město Terezín na příjezdy dalších transportů. Stal se zde jednou z vůdčích osobností komunistické odbojové buňky. Z Terezína pak byl deportován do Osvětimi-Březinky a dále Allachu, Landsbergu a Kauferingu. Po válce působil jako novinář. Později působil též jako historik a byl velmi aktivní na poli dokumentace a výzkumu holocaustu. Byl spoluzakladatelem Terezínské iniciativy a jejího Institutu.